

Marcin Choczyński

Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie

ORCID 0000-0002-6636-9025

DOI <https://doi.org/10.21697/ucs.2023.32.2.10>

Socjologiczne koncepty naukowo-badawcze w bliższej i dalszej perspektywie archiwizacyjnej

Kilkanaście lat działania w nauce akademickiej pozwala bez wątpienia na przedstawienie kilku interesujących refleksji. Zdecydowanie najważniejszą z nich jest ta odnosząca się do bogactwa inicjatyw, w których – bezpośrednio lub pośrednio – może brać udział sam badacz. Niniejszy tekst – będący pewnym komentarzem, uzupełnieniem lub głosem – jest zatem w dużej mierze osobistym głosem jego autora, który przez szereg lat dokumentował aktywności naukowo-badawcze środowiska socjologów w Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, przede wszystkim w formie archiwizacji inicjatyw na stronie internetowej macierzystego Instytutu. Początek administrowania stroną przypadł na 2013 r. Przez te wszystkie lata autor zbierał informacje o wszelkich realizowanych projektach badawczych, prezentacjach ich wyników w ramach konferencji, sympozjów i seminariów naukowych, a także publikacjach o różnym charakterze – monografiach, ale także książek pod redakcją czy też specjalnych tomów czasopism naukowych.

Rok 2023 jest też czasem wielu podsumowań dokonywanych z okazji ponad 20-letniej już historii instytucjonalizacji socjologii w murach UKSW. Jest to więc zarazem dobry moment do holistycznego spojrzenia na dorobek badawczy i wkład do nauki tych konkretnych inicjatyw. Warto również już na samym początku zauważyć, że prezentowany tekst nie będzie wcale pierwszym, który dokumentuje dany obszar, lecz będzie to raczej kontynuacja uprzednio wydanych opisów i syntez¹. Z perspektywy czasu widać jednak, że takie opisy powinny być co jakiś czas uzupełniane, w miarę jak dane inicjatywy rozwijają się. Poszczególne, kontynuowane przez szereg lat w formie serii projekty także doczekały się swoich opracowań – można tu wspomnieć m.in. tekst odnoszący się do dorobku Pracowni Badawczej Polskiego Pomiaru Postaw i Wartości (PPPiW)² czy też inicjatywy udokumentowania cyklicznych konferencji i seminariów w ramach konkretnych katedr i zakładów funkcjonujących obecnie w Instytucie. Można tu przywołać chociażby kilka takich działań z już uznaną tradycją, a także niejako zrosniętych na dobre z Instytutem. Warto oprzeć się w tym wypadku na chronologii i instytucjonalnym „stażu” poszczególnych działań. Proponowane ujęcie będzie więc zakładało tytułowe bliższe i dalsze spojrzenie, gdyż wiele inicjatyw z 2023 r. jest kontynuacją założeń wcześniejszych – stanowi pewne doprecyzowanie i zarazem dopełnienie pomysłów powstałych w latach ubiegłych. Jest to także wyraz ciągłości instytucjonalnej i eksperckiego spojrzenia na wybrane obszary rzeczywistości społecznej.

Najstarszą inicjatywą – a zatem najbardziej bogatą w dorobek publikacyjny – jest wzmiankowana już Pracownia Badawcza PPPiW, która w 2024 r. obchodzić będzie piętnastolecie istnienia. W jej skład wchodzi obecnie następujące osoby – Sławomir H. Zaręba (kierownik), Martyna Kawińska (zastępca kierownika) i członkowie: Wojciech Klimski, Anna Linek, Olga A. Kotowska-Wójcik, Joanna Wróblewska-Skrzek oraz Marcin Choczyński i Marcin Zarzecki. Przez ten czas sfinalizowano ogółem 18 procesów badawczych i wydano 19 publikacji zaliczanych do serii PPPiW. Dość powiedzieć, że Pracownia nadal dynamicznie się rozwija – dwa ostatnie badania zostały zrealizowane w bieżącym 2023 r., ponadto zaplanowano wydanie

¹ Można w tym kontekście przywołać następujące prace: M. Choczyński (2020), *Lubelsko-warszawska szkoła socjologii religii. Rozważania na temat ciągłości myśli naukowej na ATK i UKSW*, „Roczniki Historii Socjologii” 2020, vol. 11, s. 55–66; W. Klimski (2007), *Instytut Socjologii na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego*, „Uniwersyteckie Czasopismo Socjologiczne / Academic Journal of Sociology” 2007, nr 1, s. 101–109; A. Ochocki (2017), *Geneza, rozwój i wyjątkowość Instytutu Socjologii UKSW w Warszawie*, [w:] A. Czyż (red.), *Spółczesność, historia, sztuka. Księga na 30-lecie Wydziału Nauk Historycznych i Społecznych UKSW w Warszawie*, UKSW, Narodowe Centrum Kultury, Warszawa, s. 75–88.

² M. Choczyński (2018), *Jubileusz dziesięciolecia zespołu pracowni badawczej Polskiego Pomiaru Postaw i Wartości (PPPiW) – szkoły doskonalenia empirycznej socjologii*, „Uniwersyteckie Czasopismo Socjologiczne / Academic Journal of Sociology” 2018, nr 23, z. 2, s. 61–67.

publikacji postbadawczych, a 5 grudnia 2023 r. odbyła się konferencja naukowa zatytułowana *Kobieta w obliczu wojny – portret socjologiczny Ukrainek*, podczas której przedstawiono świadectwa kobiet z Ukrainy przebywających w Pallotyńskim Centrum „Przyszłość dla Ukrainy” w Ołtarzewie k. Warszawy. Podczas tego wydarzenia naukowego zaprezentowano tematyczne obszary wypowiedzi w tematyce specyfiki miejsca, adaptacji, bezpieczeństwa, problemów, straty, emocji, religijności oraz planów i marzeń. Była to dziesiąta konferencja naukowa PPPiW. Oprócz tego badania udało się także zrealizować szóstą już edycję analiz Europejskiej Nocy Muzeów w Warszawie. Stanowi to nawiązanie do głównych nurtów badawczych PPPiW, do których zaliczyć można także analizy życia społecznego w aglomeracjach miejskich (głównie Warszawy, ale też np. Bydgoszczy), jak też etosów wybranych kategorii zawodowych (przedsiębiorców, pielęgniarek i pielęgniarzy, prawników oraz urzędników administracji publicznej).

Kolejną inicjatywą – zadomowioną już i okrzeplą w socjologicznym środowisku – jest na pewno realizowane przez Katedrę Socjologii Ogólnej oraz Zakład Myśli Społecznej *Social Thought Master Courses* (STMC) – obejmujące dotychczas serię pięciu wykładów mistrzowskich prezentujących dorobek, recepcję i znaczenie teorii realizmu krytycznego (w tym jego zagadnienia fundamentalne, wyrażone w pracach najważniejszej autorki tego nurtu – Margaret S. Archer), zwieńczone serią publikacyjną *Archerian Studies*³. Oprócz STMC, wyróżnić można także różne wydarzenia towarzyszące, jak np. *The axiological foundations of contemporary economic concepts* (2019). W 2023 r. również odbyło się takie wydarzenie – Studenckie Interdyscyplinarne Koło Naukowe Realizmu Krytycznego pod opieką Moniki Bukowskiej zorganizowało wykłady inauguracyjne wystawę multimedialną stworzoną z najlepszych prac w ramach konkursu na plakat promujący profilaktykę nowotworową, przede wszystkim wśród mężczyzn. Tematyka wystąpień koncentrowała się na zagadnieniach onkologicznych, psychoonkologicznych oraz urologicznych – z podkreśleniem perspektywy społecznej. Wykład odbył się 2 czerwca 2023 r.

Inicjatywą z równie znaczącym dorobkiem publikacyjnym jest *Katolicka Nauka Społeczna wobec współczesnych wyzwań* – realizowana przez Pracownię Społecznych Problemów Współczesności⁴. Warto tutaj dodać, że w niniejszym tomie znalazł się opis najnowszej konferencji naukowej organizowanej przez tę pracownię – sprawozdanie z tegorocznej ogólnopolskiej konferencji naukowej *Społeczne i etyczne aspekty rozwoju i wykorzystania sztucznej inteligencji autorstwa Aleksandry Radziewskiej-Wyłudek*. Ponadto przypomnieć należy archiwalne konferencje, np. *Jak skutecznie budować pokój? Sprawiedliwość a przebaczenie. W 50. rocznicę Światowego Dnia Pokoju* (2017) czy też *Ekologia integralna: natura – człowiek – społeczeństwo* (2015). Działania Pracowni nakierowane są więc na przybliżenie interdyscyplinarnego obszaru oddziaływania socjologii i nauki społecznej Kościoła katolickiego, co prowadzi do wielu interesujących wniosków.

Następnie należy wspomnieć o cieszących się znaczną popularnością wśród studentów cyklicznych seminariach – nazywanych przeważnie „tryptykami” – odnoszących się do sfery emocji oraz relacji w bliskich związkach społecznych. Są one cyklicznie organizowane od 2016 r. i stanowią pewnego rodzaju kontinuum ukazujące nieoczywiste niekiedy postaci więzi, co widać chociażby w tytułach seminariów: *Miłość – współczesne odmiany intymności* 2016; *Miłość – Matężństwo – Rodzina* 2016; *Rodzina w świecie wartości – ciągłość i zmiana* 2017; *Zazdrość – Zdrada – Rozwód. Zdrada dzisiaj...?* 2018; *Zazdrość – Zdrada – Rozwód. Zazdrość – druga strona miłości* 2018; *Zazdrość – Zdrada – Rozwód. Rozwód – czy to konieczne...* 2019; *Bliskość bezpieczna, bliskość zagrożona* 2019; *Relacje intymne w dobie pandemii* 2021; *Przemoc – Niemoc* 2022; *Jak budować relacje*

3 W ramach tego cyklu ukazały się już trzy tomy publikacji – *Critical realism and humanity in the social sciences* pod redakcją naukową Klaudii Śledzińskiej oraz Krzysztofa Wieleckiego (*Archerian Studies* vol. 1 – 2016), *The relational theory of society* pod redakcją naukową Krzysztofa Wieleckiego (*Archerian Studies* vol. 2 – 2020), *The transformations of contemporary culture and their social consequences*, pod redakcją naukową Moniki Bukowskiej oraz Krzysztofa Wieleckiego (*Archerian Studies* vol. 3 – 2023), a także specjalistyczne czasopisma, takie jak „Polish Journal of Critical Realism” oraz „Studia Realizmu Krytycznego”.

4 Ostatnia publikacja zatytułowana *Powszechne braterstwo a lokalna przyjaźń. Wokół encykliki Fratelli tutti* (red. Artur Wysocki i Agnieszka Zduniak – 2022), a wcześniejsze to m.in. *Drogi do pokoju. W 50. rocznicę Światowego Dnia Pokoju* (2018), *Świat jako wspólny dom. Wokół koncepcji ekologii integralnej w encyklice Laudato si'* (2016) – obie publikacje pod redakcją naukową Artura Wysockiego.

międzyludzkie? 2023 – organizowanych przez Katedrę Socjologii Rodziny, Edukacji i Wychowania⁵. Łącznie zrealizowano już dziesięć edycji tych spotkań, a jedenaste seminarium jest już oficjalnie zaplanowane na 2024 r.

Oprócz serii konferencyjnych, w Katedrze Socjologii Rodziny, Edukacji i Wychowania bardzo prężnie rozwijane są projekty badawcze, np. rozpoczęty w tym roku projekt typu OPUS, finansowany z Narodowego Centrum Nauki, zatytułowany *Odmienne światy europejskiego patriarchy: historyczne systemy rodziny a nierówności związane z płcią i wiekiem w perspektywie porównawczej*, którego kierownikiem jest Mikołaj Szołtysek. Dodatkowo uczony ten jest autorem programu i jednocześnie kierownikiem nowego kierunku, który wystartował w roku akademickim 2023/24, czyli Big data w analityce społecznej; są to studia magisterskie (II stopień). Kolejny pracownik Katedry – Katarzyna Ukłańska – znalazła się wśród laureatów programu Miniatura 7, którego organizatorem jest Narodowe Centrum Nauki. Uznanie ekspertów zyskał projekt badawczy zatytułowany *Second-handy i butiki cyrkularne – ich tożsamość i analiza motywacji klientek sklepów z używaną odzieżą*. Ponadto Katarzyna Ukłańska wraz z kierownikiem Katedry, Marią Sroczyńską zostały zaproszone do udziału w projekcie *Accessible School for All (Szkoła dostępna dla wszystkich)* realizowanym przez UNICEF i Instytut Badań Edukacyjnych, UKSW oraz inne uczelnie.

Najnowszą inicjatywą – ale już zinstytucjonalizowaną i afiliowaną do Instytutu Nauk Socjologicznych UKSW w obszarze pracy socjalnej – jest Centrum Badań nad Starością i Starzeniem się Społeczeństwa – Referencyjny Ośrodek Badawczy (ROB), który mimo krótkiego stażu zdążył już przeprowadzić kilka bardzo interesujących wydarzeń naukowych. Przykładem może być chociażby transmitowana online debata *Świat na miarę seniora. Sytuacja osób starszych w Polsce – od koncepcji do badań*, która odbyła się 11 grudnia 2023 r. Powstała już nawet pierwsza publikacja sporządzona przez zespół badawczy ROB⁶. Analizy z zakresu gerontologii i socjologii to kolejny już interdyscyplinarny przykład aktywności naukowej łączącej akademicką socjologię z charakterystycznym wycinkiem rzeczywistości społecznej. Kierownik ROB, Elżbieta Bojanowska może pochwalić się również aktywnością na polu projektowym. W bieżącym roku realizuje m.in. projekt badawczy w ramach Programu Operacyjnego Wiedza i Rozwój 2014–2020, zatytułowany *Opracowanie i pilotażowe wdrożenie mechanizmów i planów deinstytucjonalizacji usług społecznych*. Jest także kierownikiem projektu *Świat na miarę seniora – sytuacja osób starszych w Polsce*, finansowanego bezpośrednio przez Ministerstwo Edukacji i Nauki.

Bardzo bogatą propozycję badawczo-naukową kontynuuje Katedra Socjologii Zdrowia i Pracy Socjalnej, czyli kolejna inicjatywa w ramach drugiego po socjologii kierunku studiów prowadzonego w Instytucie. W bieżącym roku, w dniu 23 maja odbyła się konferencja naukowa *Pielęgniarstwo polskie na rozdrożu*⁷, podczas której przedstawiono wielowarstwowy obraz stanu badań nad tą profesją – jednocześnie zawodem zaufania publicznego. Warto wspomnieć tutaj o wcześniejszej konferencji, gdyż ona również ukazuje ciągłość tematyczną i specjalizację w ramach konkretnego horyzontu czasowego – *Pielęgniarstwo w perspektywie XXI wieku. Wartości. Praca, Zdrowie* (2019). Inicjatywy te były współorganizowane przez Okręgową Izbę Pielęgniarek i Położnych w Łomży, miały więc rzeczywiste odniesienie do istoty i realiów tego zawodu. Natomiast w 2021 r. zorganizowano seminarium w formule online zatytułowane *Wokół problematyki zdrowia psychicznego*. Widać więc, że badawczy rozwój nie dotyczy wyłącznie socjologii, gdyż osoby działające na niwie pracy socjalnej również prezentują wiele udanych inicjatyw prowadzących do zwiększenia potencjału w tym obszarze.

Wiele publikacji naukowych, będących również efektem odbytych konferencji, wydano w ramach cyklu tematycznego ogniskującego się na zagadnieniach obcości i swojskości, jako dwóch głównych determinantach kulturowo-strukturalnych (m.in. *Obcy w labiryncie kultur* 2016; *Wędrując ze swoim, obcym i wrogiem: historia – kultura – społeczeństwo* 2021). Są to autorskie w dużej mierze teksty, których inicjatorem i głównym twórcą

5 Efektem tak wielu inicjatyw stała się publikacja zatytułowana *Szkice z socjologii emocji*, t.1: *Społeczne konteksty współżycia i intymności* pod redakcją naukową Marii Sroczyńskiej oraz Anny Linek, wydana w 2020 r.

6 Jest to praca pod redakcją naukową dyrektora ROB, Elżbiety Bojanowskiej oraz Ryszarda Czekalskiego zatytułowana *Pandemia a seniorzy. Wyzwania – działania – rozwiązania* (2023).

7 Podczas tego wydarzenia premierę miała publikacja autorstwa Jolanty Łódzkiej *Pielęgniarstwo polskie na rozdrożu w kontekście pandemii koronawirusa. Studium socjologiczne* (2023).

jest kierownik Zakładu Metod Badawczych i Ewaluacji, Tomasz M. Korczyński⁸. Obok tego podstawowego nurtu można wyróżnić także publikacje oraz konferencje odnoszące się do tematyki socjologii wiedzy oraz interdyscyplinarne studia dotyczące zjawiska śmierci⁹.

W bieżącym roku zaczęto analizować niezwykle ciekawy obszar, jakim jest edukacja domowa. 27 kwietnia odbyło się pierwsze seminarium poświęcone tej problematyce, zatytułowane *Edukacja domowa – ciągłość i zmiana*, na której poruszono m.in. istotę funkcjonowania tzw. szkoły w chmurze jako alternatywy dla stacjonarnej oświaty. Przywołano wiele przykładów funkcjonowania tej nowej formuły edukacyjnej, m.in. odnosząc się do działalności konkretnych placówek, przedstawiając przy okazji ich doświadczenia pracy z uczniami. Zespół badawczy zaangażowany w to wydarzenie stanowiło troje członków Instytutu: Kinga Lenzion, Agnieszka Wołk oraz Bartosz H. Olszewski.

Jak już zostało wspomniane, pracownicy Instytutu realizują się w projektach naukowych finansowanych z zewnątrz, z reguły są to celowe środki przyznawane w ramach określonych programów. Przykład takiego zaangażowania widoczny jest w Katedrze Socjologii Kultury, której kierownik, Rafał Wiśniewski realizuje projekt *Osoba i naród – perspektywa Jana Pawła II*, finansowany w ramach Narodowego Programu Rozwoju Humanistyki. Oprócz aktywności projektowej, pozostali pracownicy Katedry Socjologii Kultury angażowali się w wydarzenia naukowe, takie jak np. III Ogólnopolska Konferencja Naukowa z cyklu „Socjologia sztuki w Polsce: szkoły, paradygmaty, kierunki badań” – *Wspólnoty estetyczne i instytucje artystyczne* (Agata Rozalska). Warto wspomnieć również o zrealizowanym w latach 2021–2022 cyklu czterech konferencji o muzeach w czasach pandemii: *Muzea społeczne odpowiedzialne?* (Izabela Bukalska).

W 2023 r. kontynuowano niezwykle ważny projekt obejmujący zagadnienia interwencyjne – było to badanie zatytułowane *Lokalna diagnoza zjawiska przemocy w rodzinie (w tym wśród rodzin z uzależnieniem) na terenie Dzielnicy Bielany m.st. Warszawy* realizowanego na zlecenie Urzędu Miasta Stołecznego Warszawy – dzielnicy Bielany. Pierwszą edycję zrealizował zespół PPPiW w 2016 r., natomiast tegoroczną analizę przygotował zespół pod przewodnictwem Joanny Wróblewskiej-Skrzek, Magdaleny Markockiej oraz Bartosza H. Olszewskiego. W dniu 11 grudnia br. odbyła się tematyczna konferencja naukowa poświęcona wynikom niniejszych badań w Urzędzie Dzielnicy Bielany. Niedługo ma się odbyć premiera publikacji postbadawczej poświęconej tym zagadnieniom. Warto dodać, że problem przemocy został ukazany zarówno w odniesieniu do mieszkańców warszawskich Biel, jak i funkcjonariuszy publicznych (np. policji) i innych osób zaangażowanych w ośrodkach wsparcia (np. pracowników ośrodków pomocy społecznej). Taki dobór prób badawczych pozwolił ponownie na ukazanie istoty zjawiska oraz opracowanie stosownych zaleceń i rekomendacji.

W przeglądzie wszystkich aktywności naukowo-badawczych nie można pominąć działalności kół naukowych funkcjonujących w Instytucie. Prężnie działające Koło Naukowe Studentów Pracy Socjalnej (KNSPS) pod przewodnictwem Agaty Rozalskiej kontynuowało z powodzeniem swój program promocji działalności i wsparcia skierowanego bezpośrednio do studentów. W dniu 7 marca odbyło się w formule online bardzo ważne wydarzenie, jakim był I Ogólnopolski Kongres Studentów Pracy Socjalnej, pod hasłem *Wizerunek pracy socjalnej w Polsce*. Wcześniejsze inicjatywy KNSPS to m.in. seminarium online *Lekcja 1: Akceptacja! Wokół problematyki związanej z autyzmem* czy też webinar *Dlaczego warto studiować pracę socjalną w UKSW?* (obie zrealizowane w 2021 r.). Z kolei Koło Naukowe Studentów Socjologii (KNSS) pod przewodnictwem Izabeli Bukalskiej zorganizowało debatę *Media społecznościowe a więzy międzyludzkie*, która odbyła się 6 czerwca br. Stanowi to kontynuację wcześniejszych akcji, takich jak m.in. *Konkursy fotografii socjologicznej* (edycje: *Ludzkie oblicze sportu 2017*, *Komunikacja międzypokoleniowa 2016*).

Rok 2023 był także bogaty, jeśli chodzi o finalizację i obrony prac doktorskich. Stopień naukowy doktora został przyznany za autorskie ujęcie wybranej tematyki, a otrzymało go w sumie pięć osób: Agata Rozalska, Bartosz H. Olszewski (pracownicy etatowi Instytutu) oraz Małgorzata Otmianowska, Patryk Barszcz i Marek Duda. Należy tutaj zaznaczyć wkład promotorów (w kolejności: Rafał Wiśniewski, Andrzej Ochocki,

8 Głównie prace to *Swój – Obcy – Wróg. Wędrowki w labiryntach kultur* pod redakcją naukową Tomasza M. Korczyńskiego (2016) oraz *Obcy w labiryncie kultur* pod redakcją naukową Tomasza M. Korczyńskiego i Annamarii Orli-Bukowskiej (2016).

9 Przykładami mogą w tym wypadku być publikacje *Kiedy dom zaczyna płonąć. Swój, obcy, wróg w Trzeciej Rzeszy – perspektywa konstruktywistycznej socjologii wiedzy* (2019) oraz *Milczenie i lament. Szkice z socjologii śmierci* – obie autorstwa Tomasza M. Korczyńskiego.

ponownie Rafał Wiśniewski oraz Piotr Zawada) oraz promotorów pomocniczych (B.H. Olszewski – Piotr Zawada, M. Otmianowska – Izabela Bukalska, P. Barszcz – Anna Linek, M. Duda – Marcin Choczyński) w powstałe dysertacje.

Zatrzymując się jeszcze na chwilę przy stopniach i tytułach naukowych, trzeba podkreślić dobrą współpracę samodzielnych pracowników naukowych – profesorów – z młodszymi kolegami, czyli adiunktami i asystentami. Widać to w opisach powyższych działań – profesorowie, jako kierownicy katedr i zakładów, zapraszają podwładnych do inicjatyw i projektów, które sami koordynują. Następuje zatem przepływ wiedzy oraz inspiracja, a młodsze pokolenie uczonych-badaczy może doskonalić się pod okiem swoich mentorów, uczestnicząc w trwających dłuższy czas procesach naukowych.

* * *

Podsumowując powyższe rozważania – i pozostając niejako w optyce niniejszego wydania UCS-u – na pewno trzeba zwrócić uwagę na oryginalność oraz podmiotowość twórców nauki, którzy w każdym procesie badawczym proponują nowe rozwiązania i oferują coraz to bardziej aktualny bank danych o współczesnym społeczeństwie. Niewątpliwie pomaga w tej kwestii pewne sprofilowanie katedr, zakładów i pracowni, co wpływa na specjalizację w danych obszarach dociekań i także uznanie w kręgach zewnętrznych wobec uczelni. Dość powiedzieć, że istotną częścią każdej inicjatywy jest właśnie zapraszanie gości i prelegentów z zewnątrz, aby rozszerzać krąg naukowy i jednocześnie wprowadzać inne spojrzenie na badane sprawy. Można też powiedzieć, że dzięki temu inicjatywy teoretyczno-empiryczne stają się dokumentami życia społecznego ukazującymi specyfikę funkcjonowania zbiorowości ludzkich w danym okresie. Spojrzenie archiwisty pozwala też na docenienie z zewnątrz wszystkich tych wysiłków, gdyż widać wtedy ich skalę oraz potencjał, a dodatkowo czasowe rozciągnięcie i procesualność tego typu inicjatyw. Dzięki takim aktywnościom jednostka naukowa naprawdę żyje i oferuje szeroki przegląd współczesnych zagadnień społecznych, które analizowane są z naukowej – rzetelnej i bezstronnej perspektywy.

Ważnym odzwierciedleniem jakości naukowej prezentowanych inicjatyw są również medale i inne odznaczenia oraz powołania do prestiżowych gremiów związanych z nauką akademicką oraz instytucji państwowych. Takich wydarzeń również w obecnym roku nie brakowało, ale zasługują one na odrębny artykuł, poświęcony w całości zasługom na polu uniwersytecko-organizacyjnym.

Warto też zaznaczyć, że gromadzenie informacji o badaniach środowiska socjologicznego na UKSW ma rolę pedagogiczną. Wynika ona z tego, że młodzi adepci kierunku socjologia (ale też nauk pokrewnych wykładanych na Wydziale Społeczno-Ekonomicznym, jak również studenci w ogóle zainteresowani badaniami socjologicznymi) uzyskują pewien inspiracyjny materiał, z którego można korzystać i uczyć się zasad praktycznej działalności naukowej – jako uzupełnienia wiadomości nabywanych w ramach kursowych zajęć dydaktycznych. Studenci, ale także doktoranci mają więc odniesienie, mogą również włączać się do uczestnictwa w konkretnych procesach badawczych – i często to czynią, o czym wie doskonale autor niniejszego tekstu, gdyż wielokrotnie zachęcał do podjęcia takich wyzwań.